



### Νέες εισαγωγές στη Δανειστική Βιβλιοθήκη μας No.32

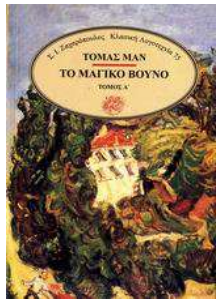
Τώρα, όσοι πιστοί του βιβλίου θα ενημερώνεστε, όλο το χρόνο, για τα βιβλία που μπαίνουν από την Επιλογή στη Δανειστική Βιβλιοθήκη της Λέσχης μας και στο Πολιτιστικό Βιβλιοπωλείο της. Νέες και παλιές εκδόσεις αξιόλογων πάντα βιβλίων, είναι στη διάθεσή σας για να περάσετε ποιοτικές ώρες μαζί τους. Βιβλία με μόνιμη, διαχρονική αξία, γι' αναγνώστες που νιώθουν ότι ο πολιτισμός γεννιέται και προκόβει μαζί με την αθάνατη ψυχή και το αιώνιο πνεύμα – όχι με τη μόδα!

**Ο τετραψήφιος ποιοτικός αριθμός βιβλίου** π. χ. 5 3 4 0 δίπλα στον κωδικό του βιβλίου, σημαίνει:

1<sup>ο</sup> ψηφίο: περιεχόμενο 2<sup>ο</sup>: τέχνη λόγου 3<sup>ο</sup>: ποιότητα έκδοσης 4<sup>ο</sup>: εικονογράφηση.

5= άριστο, 4= πολύ καλό, 3= καλό, 2= μέτριο, 1= κακό, 0= δεν έχει εικονογράφηση.

Τα εμπνευσμένα βιβλία έχουν έναν ή δύο αστερίσκους.



#### **Το μαγικό βουνό (τόμος Α'), Τόμας Μαν, ΜΘΣ. ΚΝΝ.- Β 1Μ2331.1- 4440- σ. 484**

Ο ίδιος ο συγγραφέας (1875 – 1955) έχει πει ότι ο τρόπος με τον οποίο έχει συντεθεί το βιβλίο απαιτεί και δεύτερη ανάγνωση ώστε να νιώσει ο αναγνώστης πραγματική απόλαυση. Ακριβώς όπως και στη μουσική, χρειάζεται κανείς να γνωρίζει ένα κομμάτι για να το ευχαριστηθεί όπως πρέπει. Η μουσική είχε ανέκαθεν μια ισχυρή επίδραση στο συγγραφικό του ύφος, ιδιαίτερα το έργο του Βάγκνερ. Η ιδέα του μουσικού μοτίβου παίζει σημαντικό ρόλο στην δομή.

Το μαγικό βουνό πραγματεύεται τον Θάνατο και τη ζωή, το μυστήριο του χρόνου, τον έρωτα, μέσα από μια διαδικασία που μοιάζει με μύηση. Οι ποικίλοι χαρακτήρες του έργου διαθέτουν ζωντάνια και πειστικότητα και μεταφέρουν ιδέες διαφορετικών κόσμων, ακόμη και τις ιδεολογικές διαμάχες της σύγχρονης Ευρώπης.

Ο νεαρός μηχανικός Χανς Κάστορπ από το Αμβούργο φθάνει στο διεθνές σανατόριο Μπέργκχοφ της Ελβετίας για να επισκεφτεί τον ξάδερφό του Γιοάχιμ Τσείμσεν. Όμως, ένας παρατεταμένος ελαφρύς πυρετός οδηγεί τον προϊστάμενο γιατρό του ιδρύματος να του προτείνει μια πιο μακρόχρονη παραμονή που θα καταλήξει να διαρκέσει επτά χρόνια.

Στην πραγματικότητα ο Χανς Κάστορπ παραμένει γιατί γοητεύεται από την ιδιότυπη ατμόσφαιρα του μαγικού βουνού και υφίσταται μια πολύ ενδιαφέρουσα όσο και απροσδόκητη συνειδησιακή μετάλλαξη. Αυτό θα συμβεί μέσα σε ένα άλλο είδος χρόνου, του χρόνου που βιώνει ο ήρωας στο σανατόριο. Είναι μια αχρονικότητα ή, με άλλα λόγια, απώλεια της αίσθησης του χρόνου.



#### **Το μαγικό βουνό (τόμος Β'), Τόμας Μαν, ΜΘΣ. ΚΝΝ.- Β 1Μ2331.2- 4440- σ. 532**

Ο βραβευμένος με Νόμπελ Τόμας Μαν είναι γνωστός για το «Θάνατο στη Βενετία», ίσως για τους «Μπούντενμπρουκς», και σίγουρα για το «Μαγικό Βουνό». Ωστόσο, η γερμανική ψυχή δεν είναι άνετα προσβάσιμος χώρος, και αυτό φαίνεται πολλές φορές στη λογοτεχνία. Ένα βιβλίο για να λάμψει χρειάζεται ένα μεγάλο δίλημμα, μια ξεκάθαρη πάλη με νικητές και ηττημένους ή ένα μυστήριο, ακόμη και μια περιπέτεια.

Στο «Μαγικό Βουνό», π. χ., μοιάζει σα να μη γίνεται τίποτα: ο πρωταγωνιστής θεωρεί ότι είναι προσωρινός επισκέπτης σε ένα σανατόριο στο Νταβός, πάνω στις Άλπεις, για επτά ολόκληρα χρόνια. Παρακολουθώντας την πορεία του σ' αυτή τη γκριζα ζώνη μεταξύ αρρώστιας και υγείας, μένει με μία αίσθηση ανικανοποίητου. Μάλλον αυτή είναι και η μαγεία της ιστορίας. Σύμφωνα με τους κριτικούς, το βιβλίο περιγράφει μέσω του σανατορίου την αρρώστια της Ευρώπης στις παραμο-

νές του Μεγάλου Πολέμου, όταν κατρακυλούσε προς την παραφροσύνη. Ένα πολύ ατμοσφαιρικό βιβλίο, γεμάτο ζόφο, γεμάτο με πολιτικές τοποθετήσεις και αλληγορίες.



**Ο παλιάτσος και η Άνιμα, Μάρω Βαμβουνάκη, ΨΧΛ. ΜΛΤ./ΔΓΣ.- Β 7Ψ1275- 4440- σ. 297**

Στο οπισθόφυλλο διαβάζουμε: «Άλλο η ψυχολογική ασθένεια κι άλλο η ηθική, πνευματική ασθένεια. Διότι το φοβερό δώρο της ελευθερίας του ανθρώπου δεν μπορεί να το πειράξει κανείς».

Σε άλλο σημείο αναφέρεται: «Η οδύνη, η αποτυχία, η αμαρτία σε κάνουν καλό μαθητή. Μαθητής που μαθαίνει, και επειδή μαθαίνει μεταμορφώνεται. Για να καρπίσει τους σπόρους το μέσα χρώμα σου πρέπει να σκαφτεί. Τίποτα δε σκάβει βαθύτερα, τίποτα δεν

ξεριζώνει σαν ζιζάνια τις ψευδαισθήσεις, τίποτα δε σε κάνει δεκτικότερο όσο ο πόνος και η συντριβή. Πρέπει να έχεις απελπιστεί από τα δικά σου για να ακούσεις τον άλλον, για να γυρέψεις το δάσκαλο. Πρέπει να έχεις απελπιστεί για να γυρέψεις την ελπίδα. Πρέπει να έχεις φτάσει στην απόγνωση για να γυρέψεις τη γνώση».



**Ίστορία της Έλληνικής Έπανάστασης (τόμος Α΄), Σπυρίδων Τρικούπης, ΙΣΤ. ΜΛΤ.- Β 2Ι2610- 4440- σ. 364**

Στο προοίμιον διαβάζουμε: «Άδύνατον να διατηρηθῆ ἀμετάβλητος η πολιτική θέσις δύο εθνών, κατοικούντων ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν τόπον, ὅταν τὸ μὲν δεσποζόν διαμένῃ στάσιμον, τὸ δὲ δεσποζόμενον προοδεύῃ».

Με αυτά τα λόγια ξεκινάει τη συγγραφή της Ιστορίας της Ελληνικής Επανάστασης ο πολιτικός και ιστορικός Σπυρίδων Τρικούπης που διετέλεσε και πρώτος πρωθυπουργός την περίοδο της αυτονομίας της Ελλάδας το 1828 – 1829. Ο Σπυρίδων Τρικούπης,

Μεσολογγίτης στην καταγωγή και πατέρας του μεγάλου Έλληνα πολιτικού Χαρίλαου Τρικούπη, ήταν ένας από τους πιο επιφανείς και μορφωμένους Ελλαδίτες που έφθασαν στα ύπατα αξιώματα της πολιτείας και παράλληλα άφησαν σημαντική παρακαταθήκη για τα ελληνικά γράμματα και τους μελλοντικούς ερευνητές της ελληνικής ιστορίας για την περίοδο 1821 – 1828.

Η εντιμότητα με την οποία ο Τρικούπης προσπαθεί να προσεγγίσει τα γεγονότα φαίνεται από τον πρόλογό του. Η αναφορά στο Θουκυδίδη και τη μεθοδολογία του εξυπηρετεί έναν διπλό στόχο για τον συγγραφέα. Από τη μια νομιμοποιεί τη συγχρονικότητα της συγγραφής με το δικό του βίωμα των γεγονότων προλαβαίνοντας τους εκπροσώπους ιστορικών σχολών που θα μπορούσαν να τον κατηγορήσουν για πρώιμη ενασχόληση με το θέμα και από την άλλη επικαλείται τον Θουκυδίδη ως έλληνα ιστορικό, υποδηλώνοντας την αδιάλειπτη συνέχεια του ελληνικού έθνους και στα ελληνικά γράμματα.



**Ίστορία της Έλληνικής Έπανάστασης (τόμος Β΄), Σπυρίδων Τρικούπης, ΙΣΤ. ΜΛΤ.- Β 2Ι2611- 4440- σ. 393**

Το έργο εκδίδεται στο Λονδίνο το 1860 και αποτελεί την πιο εμπειριστατωμένη μέχρι τότε ιστορία των γεγονότων της ελληνικής επανάστασης. Ο Τρικούπης έζησε από το 1788 έως το 1873. Δηλαδή στο ξέσπασμα της επανάστασης ήταν 33 χρονών και, όταν πέθανε, είχε δει την πρώιμη εξέλιξη του νεοσύστατου βασιλείου με την αλλαγή των συνταγμάτων, την αποπομπή του βασιλιά Όθωνα και τον ερχομό του Γεωργίου Α΄,

την προσάρτηση των Επτανήσων, τον Κριμαϊκό πόλεμο και άλλα σημαντικά γεγονότα. Στον πρόλογο του βιβλίου τίθεται, επίσης, και το πολύ σημαντικό γλωσσικό ζήτημα. Εκεί τονίζεται ότι πρέπει να γράφουμε σε μια γλώσσα που θα είναι κατανοητή από όλους. Αναφέρει χαρακτηριστικά ότι δε χρειάζεται να γίνουμε «αττικότεροι των Αττικών».

Το έργο είναι γραμμένο στην καθαρεύουσα και η ανά χειράς έκδοση είναι του 1978.

### **Το Κορίτσι του Βουνού και της Θάλασσας, Μπλιάζος Αναπλιώτης, ΔΓΜ.- Α 1Δ222- 4340- σ. 155**

Ο Σαντορινιός συγγραφέας ήταν γιατρός και συνήθιζε να καταγράφει τις εμπειρίες της ζωής, μέσα από την άσκηση της ιατρικής. Το παρόν βιβλίο τοποθετείται στα χρόνια της χούντας του 1967.

*«Θα μου κάνεις κριτική, βρε; Δεν ξέρεις πως μια διαταγή, καλή ή στραβή, πρέπει να την εκτελέσεις χωρίς σχόλια; Αλλοίμονο στην πειθαρχία, αν οι διαταγές των ανωτέρων συζητιόνταν από τους κατωτέρους. Τι ήθελες μωρέ; Ένας ανθυπασπιστής είμαι με πέντε χωροφύλακες. Δεν είμαι κανένας στρατηγός, σωματάρχης ή μέραρχος για να ξεσηκωθώ. Ήθελες να χτυπήσω εγώ την επανάσταση;» σ. 78*

### **Παπαρούνες στο μπαλκόνι, Δημήτρης Μανθόπουλος, ΔΓΜ.- β 1 1830- 4440- σ. 137**

Ο Δημήτρης Μανθόπουλος γεννήθηκε το 1937 στη Δράμα, από γονείς πρόσφυγες της Ανατολικής Θράκης. Υπηρέτησε για πολλά χρόνια στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Και γράφει για παιδιά, που τόσο καλά γνωρίζει τις ανάγκες τους. Βραβεύτηκε πολλές φορές σε διαγωνισμούς Παιδικού Βιβλίου. Το 1999 ο Κύκλος Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου του απένειμε το βραβείο «Πηνελόπη Δέλτα», σε αναγνώριση της πολύχρονης ουσιαστικής προσφοράς του στην παιδική λογοτεχνία. Έχουν εκδοθεί δώδεκα βιβλία του και είναι μέλος της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών, του Κύκλου του Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου και, επί σειρά ετών, πρόεδρος του Συλλόγου Φίλων Γραμμάτων και Τεχνών Δράμας.

Στο βιβλίο αυτό, που απευθύνεται σε αναγνώστες από 9 ετών, πρόκειται για δεκαεπτά ιστορίες που ζωγραφίζουν εικόνες της καθημερινότητας κι αποπνέουν άρωμα φύσης. Οι ήρωές του είναι άνθρωποι που κυκλοφορούν ανάμεσά μας. Χαρακτήρες ολοζώντανοι με τις υπερβολές, τις αρετές και τις μικροκακίες τους.

**Το να διαβάζεις χωρίς να στοχάζεσαι είναι σαν να τρως χωρίς να χωνεύεις.**

**Edmund Burke, 1729 – 1797, Βρετανός πολιτικός & φιλόσοφος**

**Περισσότερα στο [www.elbi.gr](http://www.elbi.gr)**